

alene omhandle Maleri og Billedhuggerarbejde, og saaledes lettere vilde kunne fremfalde Usikkerhed end tjene til at faste Lys over Hovedreglen. Det kunde jo muligt være pusseligt i Loven at optage en Art af Specification over de forskjelligte Arter af Kunst, som Loven vil komme til at tage under sin Beskyttelse — være sig Tegning, Radering, Kobberstik eller lignende Kunst, Billedhuggerarbejde, Medailler, skaarne Stene, arkitektonisk Tegning, Kompositioner og Dekorationer, men Paragrafen vilde derved let faae en sløbende Form, uden at man dog var sikker paa at give en udtømmende Dypregnelse.

ad § 2.

Ved Siden af den Forandring, som Paragrafens Begyndelse vil komme til at undergaae, hvis Udvalgets Forslag med Hensyn til § 1 maatte bifalbes, idet ogsaa denne Paragraf alene omhandler Maleri og Billedhuggerværk, og den Endring, som vil blive bragt i Forslag med Hensyn til Rettighedens Overgang til Kunstnerens Slægtninge, forekommer det Udvalget, at der for at forebygge Tvivl turde være Anledning til i Overensstemmelse med Loven af 29de December 1857 om Eftertryk, navnlig § 4, udtrykkelig at udtale, at Fristen bliver at regne fra Udløbet af Kunstnerens Dødsaar.

ad § 3.

Dersom Udvalgets Forslag til § 1 vinder Bifald, vil denne Paragraf aldeles kunne undgaae. Forsaavidt den nemlig omhandler Kobberstik m. m., der ikke indeholder Gjengivelse af en Andens originale Arbejde, vil den umiddelbart gaae ind under den almindelige Beskyttelse, som § 1 kommer til at fastsætte for alle Kunstarter, og forsaavidt der i Paragrafen er Tale om Gjengivelse af fremmed Arbejde, vilde Reglerne for Rettsforholdet være givne ved § 2.

ad § 4.

Forsaavidt der er Tale om at eftergjøre, f. Ex. eftertegne en Andens arkitektoniske Tegning, er det klart, at Forholdet vil falde ind under § 1 efter den af Udvalget for samme foreslaaede Form, ligesom Offentliggjørelsen vil rammes af § 2; der er imidlertid her Tale om at benytte Arkitektens Tegning ved Byg-

gearbejder, og da denne Side af Sagen turde være den i praktisk Henseende for Arkitekten vigtigste, billigere Udvalget, at Lovudkastet har givet Regel om saadan Benyttelse.

ad § 8.

Naar Akademiet for de skønne Kunster har gjort Henstilling om et Tillæg til denne Paragraf, sigtende til at give Loven Virksomhed med Hensyn til de ved dens Udførelse her i Landet værende Lithographier med mere, til hvis Udgivelse og Forhandling der ikke er erhvervet Samtykke fra Kunstnerens Side — et Duffe, som ogsaa fra andre Sider er forebragt Udvalget, troer dette at burde udtale, at et saadant Tillæg formeentlig er aldeles overflødigt. Det er nemlig vistnok en Selvfølge, at om Kunstneren end efter den ældre Lovgivning maatte have savnet Beskyttelse til at paatale begaaede Misbrug, bliver efter Lovens Bekjendtgjørelse ethvert hyderligere Salg et Brud paa den Rettsbeskyttelse, som Loven netop tillægger ham, og maa kunne forfølges som saadant. For at undgaae mulig Misstydning skal Udvalget imidlertid foreslaae, at Ordene „efter nærværende Lov“ i Slutningen af Paragrafens første Afdeling forandres til „ifølge nærværende Lov.“

Det forekommer ikke Udvalget, at der er tilstrækkelig Grund til at gjøre Ansvar for Forhandleren afhængigt af, at Eftergjørelsens Ulovlighed har været ham vitterlig. Ligesom der ikke kan være nogen Tvivl om, at de hos en Forhandler forefundne ulovlige Efterligninger maae kunne konfiskeres uden Hensyn til, om den, der har udført dem, findes her i Riget eller underkastes Tiltale, saaledes vil Forhandleren lettelig ved Paastud om Uvidenhed kunne undgaae hyderligere Ansvar, uagtet der altid idetmindste vil kunne lægges ham Uforsigtighed tillast. Forordningen af 13de December 1837 kjender ei heller et saadant Tillæg, hvorimod der maastee kan være tilstrækkelig Anledning til i Righed med den at aabne Afgang til efter Omstændighederne at nedsette Bøden til 10 Rb.

ad § 9.

I Overensstemmelse med Forordningen af 13de December 1837 og Loven af 29de Decbr. 1857 turde der være Anledning til at tilføje,